

МАЛКИЯТЪ САВА

Бѣше петъкъ следъ обѣдъ. Всички ученици, заедно съ учителитѣ, бѣха се събрали въ голѣмия училищенъ салонъ. Ученическото дружество „Гримърни ученици“ имаше тази година първото си заседание.

На масата излѣзе председателятъ на дружеството — Митко Огняновъ, ученикъ отъ IV отдѣление. Той се поклони и заговори :

„Скъпи учители и драги съученици, събираме се трети пѣтъ отъ започване на новата учебна година. Презъ тази седмица се съобщи за извършени добри дѣла отъ нѣколко ученици въ нашето училище.

„Настоятелството на дружеството прицени, че най-много се е отличилъ малкиятъ Сава отъ III отдѣление. Моля го да дойде при мене!“

Ученицитѣ се раздвижиха да сторятъ пѣтъ. Едно мило момче съ черна кждрава коса застана до председателя и се поклони. Всички ученици и учителитѣ му отвърнаха съ силно ржкоплѣскане.

Огняновъ продължи:

„Спомнете си, че въ недѣля предъ обѣдъ времето бѣше много хубаво. Но следъ обѣдъ имаше голѣма буря. Тя сварила Савата близо до „Царското изворче“. Той бързалъ да стигне до нѣкое по-затулени мѣсто, та да се подслони.